

зуватъ много отъ природнитѣ му каджарности, ще избѣгнатъ заблужденията на лъжливите мисли и ще побѣдятъ страститѣ и погрѣшицѣ, които ни правятъ злочести и сиромаси.

Добринитѣ отъ труда, отъ работенето, честнитѣ плодове на икономията, спасителната привичка отъ мѫдрото умѣяне и мислянѣе, кое то върви на предъ и проправя пътъ на поведението, похвалното желанье да са прави добро на хората и чрезъ това да пригответимъ за себе най-приятно удовлетворение и най-полезна награда — да са благодари човѣкъ на състоянието си и да има добро мнѣніе за другитѣ: ето що може да почърпе всѣки отъ туй четеніе. Но въ живота на Франклина са намѣрватъ сѫщо прекрасни уроци и за тѣзи силни и великодушни природи, които сѫ длѣжни да са качжѣтъ по горѣ отъ другитѣ човѣци въ обществото. Не безъ трудъ е разработилъ Франклинъ своя величествененъ гений, и не безъ усилия са е напъвалъ той за добродѣтельта, не безъ упорита работа е сполучилъ той да бѫде полезенъ на татковнината си и на цѣлия свѣтъ. Той заслужва да са земе като водачъ на тѣзи благородни служители на човѣчеството, които наричатъ велики мажъе, и чрезъ които човѣческиятъ родъ все повече и повече отива къмъ честитината и добруваньето си. Неравенството, което ги отдѣля отъ другитѣ, и кое то тѣ изъ най-напредъ кѫлнатъ горчиво, туй неравенство тѣ премахватъ много скоро съ дарбата на своитѣ идеи, съ добрината на своитѣ изнамѣрвания и съ ползоватото работене на своитѣ побуждения.